

Darabos Enikő: A művészek és Bajor művész úr (168 óra szemle)

És ezek a nevek, mind „adták magukat” egy másik, három, négy vagy öt betűből álló névért.

168 óra 51-52. szám.
2002. december 19.

1.

Mélyet sóhajtok és fizetek. Valami jesszus-félét sziszegek a fogaim között. A műszemöldökös újságáruslány felkacag. Hát, igen, dupla szám mind a kettő. Nem baj, na, a másik pultnál találokra beikszelek öt számot. Ezen már ne múljék.

2.

Az eheti 168 óra Művészfrakció címmel „esettanulmányt” közöl azokról a művészekről, akik a politika színterére léptek. A cikket esettanulmánynak nem nevezném, de érdekes fotókat lehet találni azon a nyolc oldalon, amelyet erre szántak a 168 óra szerkesztői. A szöveg tulajdonképpen csak illusztráció a képekhez. Csurka, az „agyagyú” Népszabadságot olvas. Azt az arcot látni kell. Pécsi Ildikó fekete-fehérben. Eperjes, a segítő szándékú Fideszes. Darvas Iván SZDSZ-es reklámhúzása egy választási hirdetésben. **Eörsi** tömzsi ujjai, Kulka tokája profilból. Jancsó Miki bácsi pipája, Makk Sándor ráncai. Tar Sándor „a szabad demokraták lajstromán”. És persze olyan nevek, mint Göncz Árpád, Faludy György, Konrád György. Oldalakon keresztül. És ezek a nevek, mind "adták magukat" egy másik, három, négy vagy öt betűből álló névért.

3.

„Mad-zsár hu-li-vut” kínai hangsúllyal – Kőbányán forgatják Kardos Sándor és Szabó Illés közösen rendezett filmjét a Telitalálat-ot. A forgatás rendezetten halad, csak időnként sétálna be a képbe egy-egy szabadnapos tűzoltó, aki nem szereti a magyar filmet, vagy egy kínai házaspár, aki csak annyit érzel, hogy elállják az útját és ettől kissé gátoltnak kell éreznie magát. Aztán sikerül megérteniük, hogy ezt itt most „madzsár hulivut” Gáspár Sándor főszereplésével. A „groteszk ballada” alapsztorija az a rövid hír, amely az 1956. október 18-i Népszport hasábjain jelent meg, és amely szerint Radspiller Béla Gyula 12 találatot ért el a totón. 23-án kellene átvennie a 657 458 forint 75 fillér nyereségét. Csakhogy közben kissé meglóduzott az idő. Ennek megy utána a Telitalálat című film, amelyet először a januári szemlén vetítenek majd.

4.

Sors és szabadság. A cikk központi figurája nem Erich Fromm, nem is Rüdiger Safranski. A 168 óra mégiscsak hoz egy stockholmi tudósítást a Nobel-díj átadásáról. A lap kiküldött tudósítói

kövezték a Kertész házaspár viszontagságos útját könyvtárházakból a stockholmi Zsidó Múzeumig és tovább. Ott voltak a díjátadás főpróbáján és mindent megfigyeltek. Igaz, hogy japán kollégáik dugikameráikkal képesek voltak azt is egyenes adásban közvetíteni, annak ellenére, hogy tilos volt fotózni és az elején mindenkitől elvették a fényképezőgépet. A magyar tudósító azonban szemfüles. Oda néz, ahova köll. Látja, hogy egy ceremóniális kézfogás milyen pontos koreográfiára szerint jön létre. A kitüntetés és a plakett bal kézről bal kézbe megy, akkor viszont a jobb kezek találkoznak. Na, jó, de alul vagy felül? Egyszóval tényleg el kellett próbálni a gesztusokat. És legalább három szórakozott tudós után szólni, hogy ugyan ne vigye még haza a plakettet és az oklevelet, este még szükség lehet rá az átadásnál. Kertész Imre kapta az ünnepség leghosszabb tapsát a vendégseregtől.

5.

Nádas Sándor eheti színi kritikája elsősorban „Bajor művész úrra” vonatkozik. Mert véleménye szerint a Mágán Miska nem látszik a Bajor művész úrtól, hiszen az előadás nem volt más, mint Bajor művész úr önálló színházi estje Oszvald Marika „sztárvendégi segédletével”. És annak ellenére, hogy a „közönség szétszedte örömeiben a színházat”, Nádasnak nem tetszett a darab. Darab = Bajor Imre.

6.

Az eheti 168 óra személyes hangvételű, tanulságos ajánlót hoz Jolsvai András esete a villanyvonatokkal témában. Az én-elbeszélő gyermekkorával indít a cikk: az 5-6 éves gyermek megkapja az első villanyvonatát, de nem tudja összeszerelni. Ezért tehetetlenül nézi, ahogy a felnőttek játszanak a játékával. Akkor határozza el, hogy mihelyt alkalm lesz rá, gyermekeket nemz, hogy játszhasson a villanyvonatukkal. Addigra azonban berobbant a lego, és az elkeseredett én-elbeszélő az elveszett gyerekkor iránti nosztalgiából elmegy a BMK modellvasút-kiállítására. Ott viszont újra csak önmagára kell ismernie a „játékos kedvű ötvenesek” szemében. Kísérteties.

[Darabos Enikő]

2002-12-21 21:23:00